

A Szerzői Jogi Szakértő Testület szakvéleményei

Jogtár védelme gyűjteményes műként, illetve adatbázisként

Ügyszám: SZJSZT-19/09/1.

A Megkereső által feltett kérdések:

1. Arra vonatkozóan kérjük a Tisztelt Testület állásfoglalását, hogy a Jogtárak, mint gyűjteményes műnek minősülő adatbázisok szerzői jogi védelemben részesülnek-e, vagy sem, továbbá, hogy ennél fogva a Jogtárak felhasználási jogának ügyfeleink felé történő értékesítése felhasználási szerződés keretében történhet-e?

2. Kérjük, foglaljanak állást arra vonatkozóan is, hogy a jogtárak az említett „sui generis” védelemben részesülnek-e, illetve, hogy az Szjt. alapján lehet-e az ilyen adatbázisok használatáért beszedett díjakat a szerzői joghoz kapcsolódó jog által védett teljesítmény felhasználási engedélye fejében kapott díjnak tekinteni?

Az eljáró tanács szakértői véleménye:

Ad 1.

Az eljáró tanács megállapítja, hogy nem minden a Jogtárakban hozzáférhető tartalmi elem áll önálló szerzői jogi védelem alatt. A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: „Szjt.”) 1. § (4) bekezdése értelmében nem élveznek önálló szerzői jogi védelmet a jogszabályok, az állami irányítás egyéb jogi eszközei, a bírósági vagy hatósági határozatok, a hatósági vagy más hivatalos közlemények és ügyiratok, valamint a jogszabállyal kötelezővé tett szabványok és más hasonló rendelkezések. A hivatkozott rendelkezésben megjelölt „állami irányítás egyéb jogi eszközei” fordulat fogalma a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény III. fejezetében kerül meghatározásra. Az eljáró tanács e körben megjegyzi, hogy a Jogtárakban hozzáférhetővé tett tartalmi elemek túlnyomó többsége ezen önálló szerzői jogi védelmet nem élvező körbe tartozik.

A Jogtárakban elérhetővé tett tartalmi elemek másik csoportja, elsősorban az egyes jogszabályok szakirodalmi elemzését végző ún. kommentárok, azonban az Szjt. szerint önálló védelmet élvez. Az e körbe tartozó művek felhasználása az Szjt. 16. §-a értelmében engedélyhez és díjfizetéshez kötött cselekmény.

Az egyes tartalmi elemek önálló szerzői jogi védelmétől elkülönítetten vizsgálandó, hogy a művek összessége gyűjteményes műként védettnek minősül-e. Az Szjt. 7. §-a szerint a gyűjtemény akkor részesül védelemben, ha tartalmának összeválogatása, elrendezése, vagy szerkesztése egyéni, eredeti jellegű. Az eljáró tanács e körben hivatkozni kíván – a megkereső által is idézett – SzJSzT-38/06. számú szakértői véleményre:

„A fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a különböző összeállítások – gyűjteményes műként – akkor is szerzői jogi védelmet élvezhetnek, ha részei ugyan szerzői jogi védelemben nem részesülnek, de a gyűjtemény elemeinek összeválogatása, elrendezése kreatív szerkesztői munka eredménye. A gyűjteményes művekre vonatkozó védelem feltétele – az Szjt. megfogalmazása szerint – azonos a szerzői művek esetében általában alkalmazandó

egyéni, eredeti jelleg követelményével, a magyar jogalkotó ugyanis e két fogalommal azonosította az irányadó nemzetközi egyezmények „intellectual creations” fordulatát. (Berni Unió Egyezmény 2. Cikk (5) bekezdése; TRIPs Egyezmény 10 Cikk (2) bekezdése; WIPO Szerzői Jogi Szerződés 5. Cikk) Az Szjt. terminológiája összhangban van továbbá az Európai Közösség vonatkozó meghatározásával, amely szerint pl. a számítógépi program is akkor védendő, „ha eredeti abban az értelemben, hogy a szerző saját szellemi alkotása” (91/250/EGK irányelv 1. cikk 3. pont) [Az eljáró tanács megjegyzi, hogy a hivatkozott irányelvet a Számítógépi programok jogi védelméről szóló 2009/24/EK irányelv hatályon kívül helyezte, a kodifikált változat 1. cikk (3) bekezdése azonban nem különbözik a szakvélemény által megjelölt szakasz rendelkezésétől.] Az adatbázis, mint olyan pedig akkor részesül szerzői jogi védelemben, ha tartalmának válogatása vagy elrendezése okán „a szerző saját szellemi alkotása.” (96/6/EK irányelv, 3. cikk 1. pont).

Az összeválogatás alkalmazott elve elsősorban akkor tekinthető egyéninek, eredetinek, ha a gyűjtemény valóban válogatás eredményeként született meg, vagyis egy műveket, adatokat tartalmazó nagyobb halmazból a szerkesztő valamilyen egyéni, eredeti szempont alapján válogatja össze gyűjteménye egyes elemeit. Ez alapján az összeválogatás nem rendelkezik egyéni, eredeti jelleggel, ha az valamennyi, bizonyos tulajdonsággal rendelkező elemet (művet, adatot) tartalmaz (például a valamennyi budapesti telefon előfizető adatai). Ugyancsak nem tekinthető összeválogatásnak a „gyűjtemény”, ha az csupán egy, vagy az összes elem számához képest elenyésző számú tételt tartalmaz.

Az elrendezés elsősorban akkor tekinthető egyéninek, eredetinek, ha az meghaladja a nyilvánvaló sorrendbe illeszthető tulajdonságok alapján (például kezdőbetű, súly, hossz) történő automatikus rendezést.”

A fentiek előrebocsátását követően azt vizsgálta meg az eljáró tanács, hogy a Jogtárak vonatkozásában a tartalmi elemek összeválogatása, szerkesztése, elrendezése kapcsán tetten érhető-e az Szjt. 7. §-a szerinti egyéniség, eredetiség.

Az eljáró tanács megállapította, hogy a Jogtárak kitűzött célja, hogy a hatályos magyar joganyag – ideértve az állami irányítás egyéb jogi eszközeinek – teljességét felölelje, azok korábbi időváltozataival együtt (a megkeresés szerint a Fővárosi Önkormányzat 2006 után megjelent rendeletei kivételével a Jogtárak nem tartalmazzák az önkormányzati rendeleteket). E körben az eljáró tanács megítélése szerint a tartalmi elemek összeválogatásának egyéniségéről, eredetiségéről nem lehet beszélni.

A jogalkotási törvényben meghatározott jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszközein kívül azonban a Jogtárak egyéb tartalmi elemekkel is rendelkeznek, így például - a megkeresés szerint – az alkotmánybíróság határozatait, a jogegységi döntéseket, a Legfelsőbb Bíróság állásfoglalásait, elvi döntéseit, a versenytanács határozatait, egyes bírósági ítéleteket. E körben az eljáró tanács véleménye szerint a Jogtárak készítői a jogalkalmazás szempontjából kiemelkedő fontosságú, a jogértelmezést segítő bírósági, hatósági ügyiratokat, határozatokat, okiratokat válogatott ki, amely szerkesztői munka egyedi, eredeti jellegű.

Úgyszintén egyedi, eredeti szempontok alapján került meghatározásra, hogy mely jogszabály esetén tartalmaz a Jogtár a jogszabályt értelmező kommentárt. Nyilvánvaló, hogy elsősorban anyagi és terjedelmi okok miatt nem lehetséges valamennyi hatályos jogszabályról kommentárt készíteni, a szerkesztőknek így elsődlegesen azt kellett eldönteniük, hogy melyik az a néhány alapvető fontosságú jogszabály, amely értelmezését kommentárral szükséges segíteni.

Az eljáró tanács megítélése szerint ismételtlen egyedi, eredeti szempontok alapján kerültek összeválogatásra a jogi bibliográfiában feltüntetésre kerülő egyes elemek, illetve a Jogtárakban elérhető statisztikai és hatósági nomenklatúrák. A szerkesztők ezek esetében nyilvánvalóan nem törekedtek teljességre, az adatbázisba felvett elemek sajátos szerkesztési elvek szerint kerültek összeválogatásra.

Az eljáró tanács meg kívánja jegyezni, hogy a megkeresés szerint a „számviteli kérdések” címen elérhető tartalmi elemeket a szerkesztő egy „konkrét számviteli folyóiratból vette át”, arra vonatkozóan azonban az eljáró tanács nem kapott adatot, hogy az említett „átvétel” milyen jogviszony alapján történt, illetve, hogy az „átvétel” teljes körű volt-e, vagy a Jogtárak szerkesztője egyedi, eredeti szempontok alapján válogatta ki a megjelenített elemeket.

A fentieket összegezve az eljáró tanács azt állapítja meg, hogy a Jogtárakban elérhető egyes tartalmi elemek jellemzően egyedi, eredeti szempontok szerint kerültek összeválogatásra, akkor is, ha az összeválogatás említett egyedisége, eredetisége épp a dokumentumok legnagyobb tömegét képező csoportjánál (a jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszközei) nem érhető tetten.

Az elrendezés kapcsán az eljáró tanács megállapítja, hogy az egyes tartalmi elemek megjelenítése, a jogszabályok különböző rétegeinek egymásba ágyazása, az összefüggő tartalmi elemek összekapcsolása egyéni, eredeti módon történik a Jogtárak esetén.

A fentiek alapján az eljáró tanács megállapítja, hogy a Jogtárak gyűjteményes műként védelem alatt állnak. Az eljáró tanács e körben hivatkozni kíván az SzJSzT-18/97. számú szakvéleményre, amely jelen szakvéleménnyel egyezően állapítja meg, hogy a jelen megkeresés tárgyát képező termék előzményének tekinthető Complex CD Jogtár elnevezésű termék szerzői jogi védelem alatt áll.

Az Szjt. 60/A. § (1) bekezdése szerint adatbázisnak minősül az önálló művek, adatok vagy egyéb tartalmi elemek valamely rendszer vagy módszer szerint elrendezett gyűjteménye, amelynek tartalmi elemeihez – számítástechnikai eszközökkel vagy bármely más módon – egyedileg hozzá lehet férni. Az eljáró tanács megállapítja, hogy az idézett rendelkezés feltételei a Jogtárak vonatkozásában teljesülnek, ebből következően a Jogtárak gyűjteményes műnek minősülő adatbázisként szerzői jogi védelmet élveznek.

A Jogtárakban megőrzött egyes tartalmi elemek megjelenítését, illetve a tartalmi elemek közötti keresést önálló számítógépi programalkotás (a továbbiakban: „Jogtár szoftver”) oldja meg. A Jogtár szoftver szerzői jogi védelme vizsgálata során az Szjt. 1. §-ának (3) bekezdésére, illetve a Számítógépi programalkotás védelméről szóló 2009/24/EK irányelv (a továbbiakban: „Szoftver irányelv”) 1. cikk (3) bekezdésére kell figyelemmel lenni. Ugyan az eljáró tanács rendelkezésére a Jogtár szoftvernek csak az ún. futtatható állománya áll, ezzel együtt az megállapítható, hogy a Jogtár szoftvert a szerzői jog védi, annak jogosultja pedig valószínűsíthetően azonos a megkeresővel.

Az eljáró tanács ezt követően az alábbiakban válaszolja meg a megkereső következő kérdését: „a Jogtárak, mint gyűjteményes műnek minősülő adatbázisok szerzői jogi védelemben részesülnek-e, vagy sem?”

A Jogtárak vonatkozásában a szerzői jogi védelmet az eljáró tanács – a fentiek értelmében – több rétegben is megállapította: a) egyes tartalmi elemek vonatkozásában; b) az egyes

tartalmi elemek szerzői jogi védelmétől függetlenül, az összes elemre vonatkozóan gyűjteményes műként; illetve c) a Jogtár szoftver vonatkozásában, számítógép programalkotásként.

A felhasználási szerződések kapcsán az eljáró tanács megállapítja, hogy a Jogtárak alkalmazását a megkereső ügyfelei (előfizetői és egyedi vásárlói) számára a „Complex Jogi Adatbázisok Általános Szerződési Feltételei” elnevezésű dokumentum (a továbbiakban: „ÁSZF”) elektronikus elfogadásától (click on licence) teszi függővé.

Az ÁSZF II.1. pontja szerint „A Szolgáltató az előfizetés időtartama alatt az Előfizetői Szerződésben meghatározott mennyiségben, módon és időtartamban biztosítja az Előfizetőnek a CompLex Jogi Adatbázis használati jogát.”

Az ÁSZF VIII. fejezete szerint: „1. A Szolgáltató fenntartja a jogot az adatbázisok, az azt kezelő és megjelenítő szoftverek, valamint a hálózati kiegészítés bárminemű módosítására. 2. A Szolgáltató fenntartja az adatbázisok és azok frissítései, valamint a hálózati kiegészítés ármódosításának jogát.”

A felhasználási jogokról az ÁSZF X. fejezete az alábbiak szerint rendelkezik: „1. A Szolgáltató a CompLex Jogi Adatbázis használati jogát engedi át, egyebekben fenntart minden jogot. A használat kizárólag az Előfizetői Szerződésben foglalt jogosultság alapján történhet. Jogszerűtlen a használat, ha az Előfizetői Szerződésben rögzített jogosultságon túlterjeszkedik. (...) 4. Az Előfizető a CompLex Jogi Adatbázist a saját feladatai ellátásához, saját szervezeti keretein belül a X/1. pontban foglaltak alapján használhatja. Az adatbázissal és dokumentációival (a használatot segítő bármely írásos anyaggal) kapcsolatban a Szolgáltató minden egyéb felhasználási, hasznosítási, vagyoni, tulajdon- és publikálási jogot fenntart.

5. Az adatbázist, a programot, az ezeket tartalmazó adathordozót és a hálózati kiegészítést tilos:

- harmadik személynek használatba adni,
- kölcsönbe, bérbe vagy haszonbérletbe adni,
- más egyéb módon továbbhasznosítani,
- másolni (kivéve egy biztonsági másolatot),
- az adatbázist vagy bármely számítástechnikai programot módosítani, átalakítani, vagy ezekre előkészületet tenni,
- a rendeltetésszerű használatot meghaladó, belső felépítését feltáró elemzésnek alávetni, visszafordítani, visszafejteni, belőle forráskódot előállítani (ha jogszabály másként nem rendelkezik), vagy
- oly módon használni, mely mások szellemi tulajdonát vagy jogait sérti.”

Az eljáró tanács megállapítása szerint a megkereső és előfizetője közötti jogviszony célja a gyűjteményes műnek minősülő adatbázis (a Jogtárak) egyes tartalmi elemei érzékelésének biztosítása. E kapcsolat alapvető célja nem különbözik attól a jogviszonytól, ami például a könyvkereskedő és a könyvvásárló között létrejön: a műpéldány tulajdonjogának megvásárlásával a vásárló az adott műpéldány (jelen esetben az adatbázis egyes tartalmi elemei) érzékelésére szerez jogot. Mivel az érzékelés önmagában nem minősül felhasználásnak, ezért önmagában ehhez nem szükséges felhasználási szerződést kötni, sőt az – felhasználás hiányában – fogalmilag kizárt.

Ami azonban mégis releváns különbséget jelent a két eset között, az az a körülmény, hogy jelen esetben a gyűjteményes műnek minősülő adatbázis egyes elemeit – egyéb technikai körülmények teljesítése esetén – egy erre létrehozott számítógépi programalkotással (Jogtár szoftver) lehet érzékelni. A számítógépi programalkotás futtatása – az Szjt. rendelkezései szerint – ugyanakkor önmagában is felhasználásnak minősül, ezért e vonatkozásban ennek feltételeiről a feleknek felhasználási szerződésben szükséges megállapodniuk.

Az eljáró tanács ezt követően az alábbi választ adja a megkereső következő kérdésére: „Jogtárak felhasználási jogának ügyfeleink felé történő értékesítése felhasználási szerződés keretében történhet-e”? Felhasználási szerződés a Jogtár szoftver használata okán szükséges, ezen túlmenően azonban csak akkor, ha a Jogtárak egyes szerzői jogilag is védett tartalmi elemeinek felhasználását a megkereső – a hatályos Általános Szerződési Feltételekben meghatározottnál szélesebb körben – engedélyezni kívánja ügyfelei számára.

Ad 2.

Az Szjt. 60/A. §-a szerinti adatbázis előállítóját akkor illetik meg a 84/A. § (1)-(3) bekezdései szerinti jogok, ha az adatbázis tartalmának megszerzése, ellenőrzése vagy megjelenítése jelentős ráfordítást igényel (ezek az ún. sui generis jogok).

Az adatbázis előállítókat megillető sui generis védelem feltétele, hogy a) a védelem tárgya az Szjt. 60/A. §-a szerint adatbázisnak minősüljön, b) az adatbázis jelentős ráfordítás eredményeként jöjjön létre, illetve, hogy c) a jelentős ráfordítás az adatbázis tartalmának megszerzése, ellenőrzése vagy megjelenítése kapcsán jelentkezzen.

Az eljáró tanács az 1. kérdésre adott válaszában már rögzítette, hogy a Jogtárak az Szjt. 60/A. §-a szerint adatbázisnak minősülnek.

Bár annak kérdésében, hogy milyen mértékű (összegű) ráfordítást lehet jelentősnek tekinteni, nincsenek még iránymutató bírósági döntések, az érintett – adatbázis előállítással foglalkozó – iparág gyakorlata feltárható.

Az eljáró tanács ebben a körben hivatkozni kíván a 31/2008 számú SzJSzT szakvéleményre, amely szerint azok „számbavételéhez támpontot nyújthat az Európai Bizottság Belső Piac és Szolgáltatások Főigazgatóságának 2005. december 12. napján kelt, az adatbázisok jogi védelméről szóló 96/9/EK Irányelv első kiértékeléséről szóló munkaanyaga, amely az európai adatbázis előállítóktól kapott információk alapján előfordulási gyakoriságuk szerinti sorrendbe szedte az adatbázisokkal kapcsolatos jellemző ráfordításokat (*Commission of the European Communities DG Internal Market and Services Working Paper - First evaluation of Directive 96/9/EC on the legal protection of databases*, 17. o.; a fordítást az angol nyelvű eredetiből az eljáró tanács készítette, hivatalos fordításnak nem tekinthető):

"4. ábra – az európai adatbázis ipar ráfordításai

<i>Milyen jellegű ráfordításokat eszközölt?</i>	<i>A válaszadók %-ában</i>
<i>Informatika</i>	<i>85.1%</i>
<i>Személyi állomány az adatok feltöltéséhez</i>	<i>69.3%</i>
<i>Személyi állomány az adatbázis üzemeltetéséhez</i>	<i>65.3%</i>

<i>Adatbázis marketingje, reklámozása</i>	64.4%
<i>Személyi állomány az adatok összegyűjtéséhez</i>	63.4%
<i>Adatok megszerzése</i>	62.4%
<i>Engedélyek</i>	58.4%
<i>Irodahelyiség</i>	35.6%
<i>Egyéb</i>	21.8%"

Az eljáró tanács úgyszintén hivatkozni kíván az adatbázis előállításával foglalkozó magyarországi vállalkozások érdekképviselői szervezeteként működő Magyar Tartalomipari Szövetség (MATISZ) gyakorlatára, amely szervezetnek a megkereső is tagja. Az eljáró tanács rendelkezésére álló információk szerint a MATISZ gyakorlata úgy összegezhető, hogy az adatbázis előállításával összefüggő költségek vizsgálata során az alábbi költség-elemeket kell rendszerint figyelembe venni:

1. Az adott adatbázis készítésére elkülöníthető munkabér és járulék költségei (munkaszerződések alapján, kifizetések)
2. Gyűjtőkör költsége (alvállalkozói stb. szerződések, számlák, kifizetések)
3. Technológia-üzemeltetés (számítógép, szoftver, stb. amortizáció, kommunikáció, munkabér, szerződések, számlák, kifizetések stb.) és fejlesztés igazolt költségei
4. Marketing, terjesztés igazolt költségei (szerződések, számlák, kifizetések)
5. Munkabér arányos rezszi költség ráterhelés (összes fel nem osztható költség/munkaóra alap szorozva az elkülönített 1. pontban meghatározott munkaóra mennyiséggel)

A fenti költségelemek figyelembevételével – a MATISZ gyakorlata szerint – akkor tekinthető a ráfordítás jelentősnek, ha a ráfordítás az adott vállalkozás összköltségéből 30-50 % feletti részesedést, vagy legalább egy felsőfokú végzettségű ember egy évi munkájának költségét képezi.

Az eljáró tanács hivatkozni kíván továbbá a 23/2008-as számú SzJSzT szakvéleményre: „A tartalom megszerzése kapcsán felmerült költségek fogalmát az utóbbi években az Európai Bíróság is értelmezte. A *British Horseracing Board kontra William Hill Organization Ltd. (C-203/02)* ügyben hozott döntés szerint e költségek között nem vehetők figyelembe a tartalmi elemek létrehozatalával kapcsolatos költségek, de ilyen költség felmerülését a jelen ügyben nem is állították. A döntés szerint ugyanakkor az adatbázis tartalmának ellenőrzésével kapcsolatos ráfordításnak minősülnek «az adatbázisban meglévő elemek pontosságának ellenőrzésére felhasznált pénzeszközök».” Az Európai Bíróság ítéletének jelen ügy szempontjából azért van jelentősége, mivel a szerint nem vehetők figyelembe ráfordításként a Jogtárak „saját” tartalmi elemei, vagyis azok, amelyeket kifejezetten a Jogtárhoz készítettek.

Az eljáró tanács megállapítja, hogy nem bocsátottak rendelkezésére olyan iratot, amely alapján a ráfordítás mértéke megállapítható, vagy legalább becsülhető lenne.

Tekintettel azonban a fentiekre, illetve az adatbázisban megtalálható egyes tartalmi elemek számára, illetve arra, hogy az egyes tartalmi elemek logikai összekapcsolása (linkelése) milyen szakértelmet és munkaidő-ráfordítást igényel, az eljáró tanács – bár megállapítást nem tehet, de – alapos okkal valószínűsíti, hogy a jelen ügy tárgyát képező adatbázis előállítása jelentős ráfordítást igényelt. Az eljáró tanács valószínűsítését erősíti az Európai Bíróság *Apis-Hristovich kontra Lakorda* ügyben (C-545/07) hozott döntése, amelynek tárgya a jelen ügy szerinti termékhez nagymértékben hasonló, moduláris módon felépített elektronikus jogszabály-gyűjtemény adatbázis sui generis védelme volt, a kimásolás, illetve újrahasonosítás tekintetében, az eljárás során azonban fel sem merült, hogy az említett termék ne állna sui generis oltalom alatt.

Az Szt. 84/A. §-a szerint a sui generis védelmet élvező adatbázis esetén a kimásolás és az újrahasznosítás minősül engedélyköteles felhasználásnak, amely engedély fejében a felhasználó díjat köteles fizetni. Az eljáró tanács az ÁSZF X.1. pont szerinti „használati jogot” úgy értelmezi, hogy az az adatbázis tartalmi elemeinek érzékelését biztosítja a megkereső ügyfelei számára. Az ÁSZF X.5. pontja azonban a sui generis adatbázis „továbbhasznosítását”, az Szt. fogalomrendszere szerinti újrahasznosítását, illetve „másolását”, az Szt. fogalomrendszere szerinti kimásolását kifejezetten kizárja. Ahogyan pedig arra az eljáró tanács korábban utalt, felhasználási szerződés kötésére a Jogtár szoftver felhasználását meghaladóan akkor lenne szükség, ha a sui generis adatbázis hasznosítását a megkereső – a hatályos Általános Szerződési Feltételekben meghatározottnál szélesebb körben – kívánná engedélyezni ügyfelei számára. Az eljáró tanács megjegyzi, hogy engedély megadására egyébként nincs is szükség azokban az esetekben, amikor a sui generis oltalmat élvező adatbázis előállítójának a kimásolásra, illetve újrahasznosítására vonatkozó jogát az Szt. korlátozza [pl. Szt. 84/B. §-ának (1) bekezdése].

Ebből következően a ügyfelektől szedett díj akkor lehetne a „szerzői joghoz kapcsolódó jog által védett teljesítménye felhasználási engedélye fejében kapott díjnak tekinteni”, ha annak ellenében az ügyfél az adatbázis kimásolására, illetve újrahasznosítására kapna jogot. Ebben az esetben sem lehetne azonban az ügyfelek által fizetett díj egészét a sui generis adatbázis hasznosítása ellenében fizetett díjnak tekinteni, mivel a megkereső több, a szerzői jogi törvény tárgyi hatálya alá nem tartozó szolgáltatást (például DVD határidőre történő kézbesítése, adatbázis frissítése, ügyfélszolgálat biztosítása) is nyújt ügyfeleinek.

dr. Tomori Pál
a tanács elnöke

dr. Békés Gergely
a tanács előadó tagja

Mlinarics József
a tanács szavazó tagja